

CESKOSLOVENSKY VLCAK

(Czechoslovakian Wolfdog)

Kraj pochodzenia: dawna Czechosłowacja (patronat: Słowacja)

Data publikacji obowiązującego wzorca: 03.09.1999

Użytkowanie: Pies służbowy.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające.

Sekcja 1 - Psy pasterskie.

Próby pracy wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

W roku 1955 w ówczesnej Czechosłowacji dokonano eksperymentalnego skojarzenia owczarka niemieckiego z wilkiem karpackim. Wykazał on, że potomstwo z takiego skojarzenia da się uzyskać i odchować, bez względu na to, czy kojarzono psa z wilczycą, czy odwrotnie. Większość potomstwa wykazywała cechy, warte utrwalenia w dalszej hodowli. Kiedy w 1965 eksperyment zakończono, powstał program utworzenia nowej rasy psów, łączącej pożądane cechy wilka z pozytywnymi cechami psa. W roku 1982 Zarząd czechosłowackiego stowarzyszenia hodowców uznał nową rasę pod nazwą ceskoslovensky vlcak.

WYGLĄD OGÓLNY:

Pies mocnej konstytucji, o wzroście powyżej średniego i prostokątnej sylwetce. Z budowy, ruchów, sierści, umaszczenia i maski przypomina wilka.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia : wysokość w kłębie = 10 : 9

Długość kufy : długość mózgowca = 1 : 1,5

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Żywy i bardzo aktywny, wytrzymały, łagodny i szybki w reakcjach. Pewny siebie i nieustraszony, podejrzliwy, bezgranicznie oddany swemu panu. Odporny na niesprzyjające warunki zewnętrzne, wszechstronnie użytkowy.

GŁOWA:

Symetryczna, pokryta dobrze wykształconymi mięśniami. Oglądana z góry i z boku ma kształt tępego klina. Wyraźne piętno płci.

Mózgoczaszka:

Czaszka: czoło, oglądane z przodu i z boku, jest lekko wysklepione.

Bruzda czołowa niewidoczna, potylicy wyraźna.

Przełom czołowo-nosowy (stop): umiarkowany.

Trzewioczaszka:

Nos: owalny w kształcie, czarny.

Kufa: sucha, nie szeroka, grzbiet nosa prosty.

Wargi: dobrze przylegające, nie obwisłe nawet w kącikach, o czarnych krawędziach.

Uzębienie: szczęki mocne i równe, zęby, zwłaszcza kły, duże i prawidłowo rozmieszczone, wymagany komplet 42 zębów zgodnie ze wzorem zębowym. Zgryz nożycowy lub cęgowy.

Policzki: suche, mięsiste, mało wyraźne.

Oczy: małe, skośne, barwy bursztynu, o dobrze przylegających powiekach.

Uszy: stojące, cienkie i trójkątne, krótkie (nie dłuższe, jak 1/6 wysokości w kłębie). Zewnętrzna krawędź ucha i zewnętrzny kąt oka znajdują się na jednej linii. Pionowa linia, przeprowadzona przez czubek ucha, przejdzie blisko koło boku głowy.

SZYJA:

Sucha, dobrze umięśniona. W spoczynku trzymana pod kątem nie więcej, jak 40 stopni do poziomu. Musi być na tyle długa, by pies bez trudu dotykał nosem ziemi.

TUŁÓW:

Linia górna: szyja płynnie przechodzi w tułów; linia górna lekko opadająca.

Kłęb: dobrze umięśniony, wyraźny, ale nie aż tak, aby linia górna traciła na płynności.

Grzbiet: mocny i prosty.

Lędźwie: krótkie, dobrze umięśnione, niezbyt szerokie, trochę opadające.

Zad: krótki, dobrze umięśniony, niezbyt szeroki, lekko ścięty.

Klatka piersiowa: symetryczna, pojemna, dobrze umięśniona, gruszkowatego kształtu, zwężająca się ku mostkowi. Nie sięga łokci ani nie wystaje przed staw barkowy.

Linia dolna i brzuch: brzuch podciągnięty i napięty, boki trochę zapadnięte.

OGON:

Wysoko osadzony, wiszący. Przy pobudzeniu wzniesiony szablasto.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: nogi przednie proste, mocne, suche, ustawione blisko siebie, z łapami trochę rozstawionymi na zewnątrz.

Łopatki: ustawione dość daleko z przodu tułowia, pod kątem bliskim 65 stopni, dobrze umięśnione.

Ramiona: dobrze umięśnione, tworzą z łopatkami kąt 120 - 130 stopni.

Łokcie: przylegające, nie wykręcone ani na zewnątrz, ani do wewnątrz, sprężyste, wyraźnie wykształcone

Przedramiona: długie, suche, proste. Razem ze śródrezczem daje 55% wysokości psa w kłębie.

Nadgarstki: mocne, sprężyste.

Śródrezcza: długie, nachylone do podłoża pod kątem co najmniej 75 stopni. W ruchu sprężyste.

Łapy: duże, skierowane trochę na zewnątrz. Palce dość długie, wysklepione, pazury mocne i ciemne. Dobrze wykształcone, sprężyste, ciemne opuszki.

Kończyny tylne: mocne, równoległe ustawione. Pionowa linia, poprowadzona od guza kulszowego, przeszłaby przez staw skokowy. Wilcze pazury nie są pożądane i powinny być usunięte.

Uda: długie, dobrze umięśnione, ustawione pod kątem 80 stopni do miednicy. Staw biodrowy mocny i sprężysty.

Stawy kolanowe: mocne i giętkie.

Podudzia: długie, suche, dobrze umięśnione. Ustawione pod kątem około 130 stopni do śródstopia.

Stawy skokowe: suche, mocne, giętkie.

Śródstopia: długie, suche, ustawione niemal pionowo do podłoża.

Łapy: wydłużone, palce wysklepione, pazury mocne i ciemne.

CHODY:

Harmonijny, lekki, przestrzenny kłus, w którym łapy poruszają się jak najniżej nad ziemią. Głowa i szyja niesiona poziomo. W stępie porusza się inochodem.

OKRYWA WŁOSOWA:

Skóra: mocna, elastyczna, nie pofałdowana i bez pigmentu.

Sierść: prosta i zwarta. Szata zimowa i letnia wyraźnie różna. Zimą przeważa bardzo gęsty podszerstek; razem z włosom okrywowym tworzą szatę bardzo gęstą, także na brzuchu, wewnętrznej stronie ud, w uszach i między palcami, u psa także na mosznie.

Umaszczenie: żółtoszare do srebrzystoszarego z charakterystyczną jasną maską. Jaśniejsza sierść na spodniej stronie szyi i piersi. Dopuszczalna maść ciemnoszara z jasną maską.

WZROST:

Wysokość w kłębie: pies co najmniej 65 cm,
suka co najmniej 60 cm.
Waga: pies co najmniej 26 kg,
suka co najmniej 20 kg.

WADY:

Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, powodujące odpowiednie obniżenie oceny.

Głowa ciężka lub lekka. Płaskie czoło.

Brak dwóch P1 lub dwóch M3 nie ma znaczenia przy ocenie, ale połączone braki tych zębów są wadą.

Oczy bardzo ciemne, ciemnobrązowe lub różnej barwy.

Grube, nisko lub wysoko osadzone uszy.

Szyja nisko trzymana w postawie, lub wysoko niesiona w ruchu.

Nietypowa linia górna. Długi zad.

Ogon długi, nisko osadzony lub nieprawidłowo noszony.

Zbyt strome lub zbyt głębokie kątownie frontu.

Miękkie śródrezcze.

Zbyt strome lub zbyt głębokie kątownie tyłu. Słabe umięśnienie.

Słabo zaznaczona maska.

Krok krótki lub rozchwiany.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

Agresja lub wyraźna lękliwość.

Nieproporcjonalna budowa.

Nietypowa głowa.

Braki zębowe, z wyjątkiem wymienionych wcześniej.

Nietypowy kształt lub osadzenie oczu.

Nietypowy kształt i osadzenie uszu.

Podgardle.

Zad mocno ścięty.

Nietypowa klatka piersiowa.

Nietypowe osadzenie i noszenie ogona.

Wady postawy kończyn przednich.

Sierść nastroszona czy w inny sposób nietypowa.

Maść inna, niż podane we wzorcu.

Słabe ścięgna.

Nietypowy ruch.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.